

خواص مکانیکی مواد

(جلسه ۵)

انواع بارگذاری برای یک نمونه:

۱- کششی	۲- فشاری	۳- خمشی
۴- برشی	۵- پیچشی	۶- ترکیب قبله‌ها

یادآوری: خواص مکانیکی مواد عبارت است از رفتار یک ماده وقتی که تحت بار قرار می‌گیرد

علاوه بر بارگذاری کششی و فشاری، قواهاست مهندسی ممکن است که تحت خمش، برش و پیچش نیز قرار بگیرند و این موارد متعجب نمی‌کند و همان‌طور که استاد دارهایی برای آزمون‌های کششی و فشاری بود برای خمش و پیچش نیز است.

محوری (Axial): کشش - فشار

آزمون‌های مکانیکی

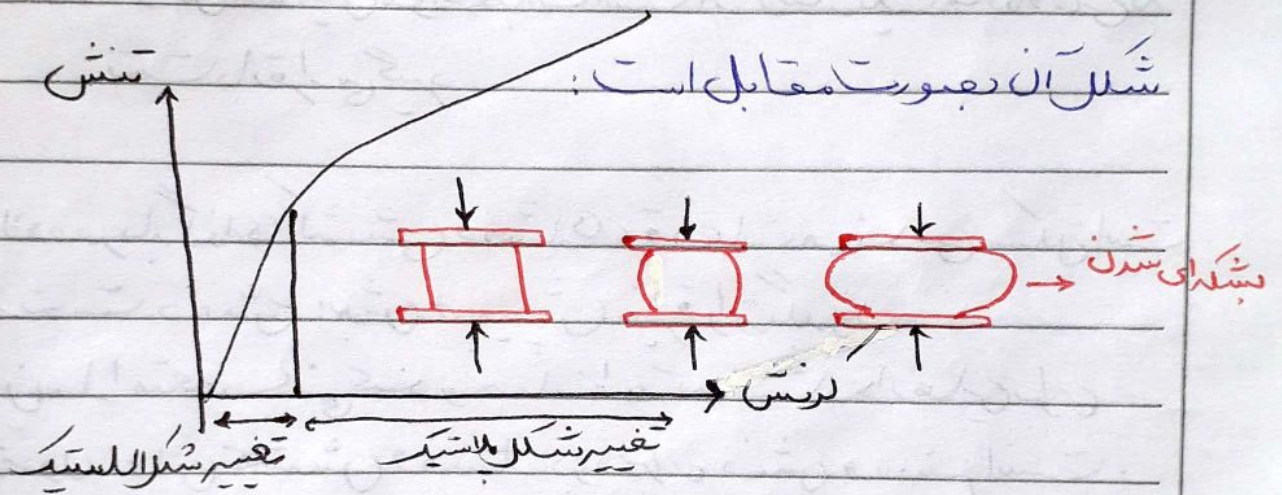
غیرمحوری (non Axial): خمش - برش - پیچش

آزمون فشار: همان اطلاعاتی که از آزمون کشش بدست می‌آید

شکل نمونه در این آزمون بصورتی است که طول آن نسبت به قطرش بین ۱.۵ تا ۲ است

توجه: اصطلاحاً ریس نمونه و فنک‌های دستگاه باید تمام امکان کاهش داد

در حالت ایده‌آل، منحنی تنش-کرنش دقیقاً از یک آزمون فشرده در دستر آنجا کشیده باید مطابق با آن آزمون باشد که از کشش دست آمده است.

یکی از منویت‌هایی که آزمون فشار دارد این است که آن عمل necking و نیاید از ای که در necking اتفاق می‌افتد را شاهد نیستیم. بنابراین می‌توانیم کرنش‌های پلاستیک بیشتری را شاهد باشیم.

این البته می‌تواند کمیب نیز باشد. اگر رفتار necking و شکست بیشتر کشش برآید با مهم باشد.

ASTM E9-09 استاندارد است که برای تست فشار مواد

فلزی در دمای اتاق تغییر می‌شود.

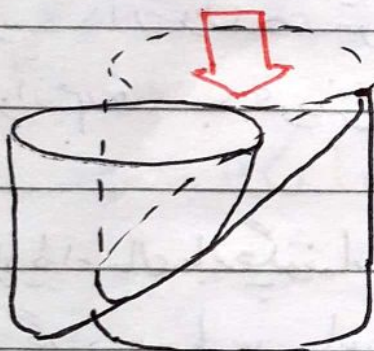
نکته مهم: فرآیند بشکته ای شدن طریقت فشار

برای مواد Ductile (نرم) اتفاق می‌افتد و

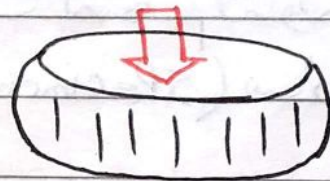
برای مواد Brittle (ترد) ترک در زاویه ۴۵°

نارده و سپس شکست از همان ناحیه را داریم.

بنابراین افزایش سطح مقطع را فقط و فقط در مواد نرم شاهد هستیم نه ترد.

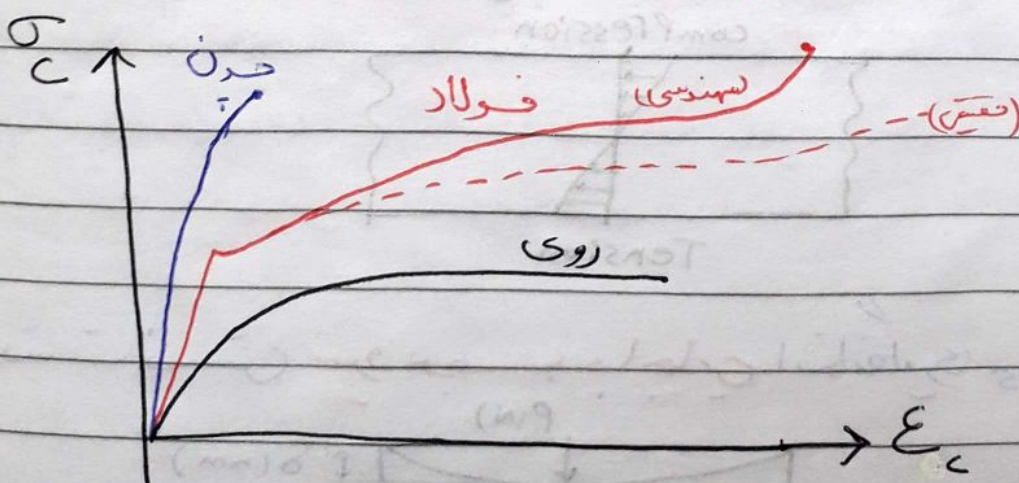

Brittle

Ductile

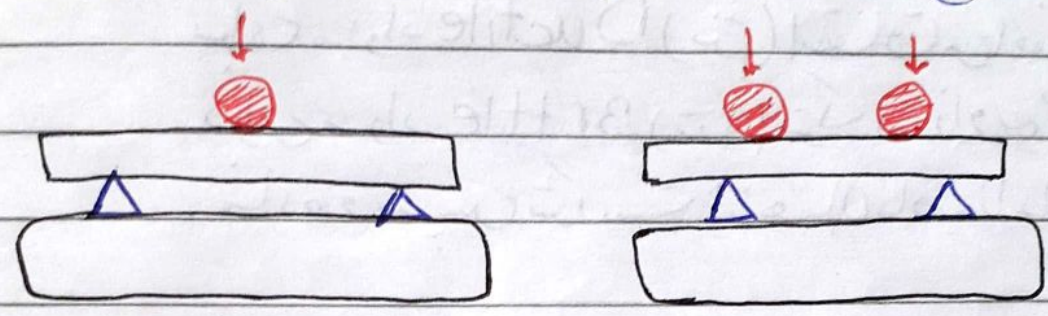
منحنی تنش کرنش آزمون فشار مواد مختلف:

آزمون‌های نیروی

آزمون خمش (Bending test):

شامل انواع آزمون است (سه نقطه‌ای و چهار نقطه‌ای)

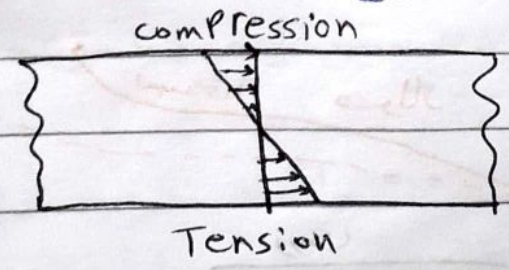

سه نقطه‌ای

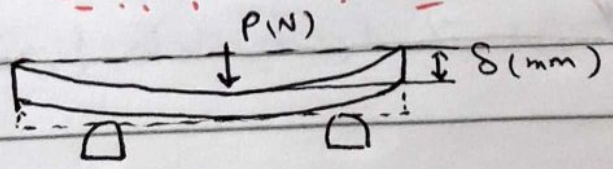
چهار نقطه‌ای

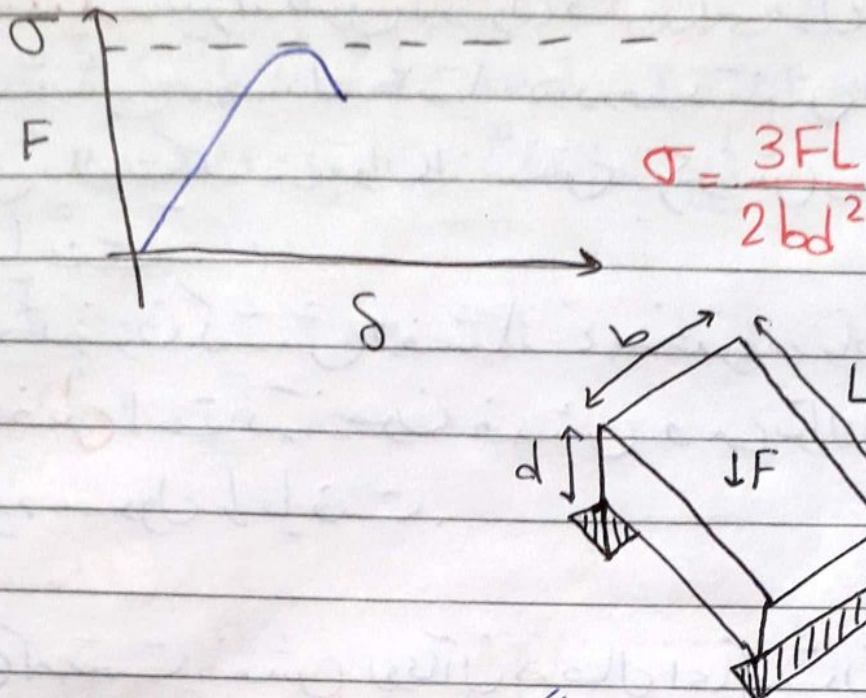
مزیت آزمون خمش در این است که هم نمونه ما در هم
لوازم نصب کردن (specimen & fixture) ساده اند

شاید اعمال بار چگونه است؟ هنگامیکه ماده‌ای تحت خمش قرار
می‌گیرد سطوح پایین تر تحت کشش اند و سطوح بالاتر
تحت فشار بدین صورت که هر چه از بالا به پایین تر می‌شیم
فشار کم شده و کشش بیشتری شود.

درست‌تر خمش نیروی **نیروی جابجایی** اندازه‌گیری می‌شود

اگرچه که آزمون خمش گزیده ای است برای فلزات و پلیمرها
 اما بیشتر برای تعیین خواص الاستیک و انحراف
 است. کلامی سرمایه ها و شیوه ها بکار می رود.

چرا؟ دلیل آن این است که آزمون خمش بسیار ساده است
 گفتم که نمونه آن که می خواهیم نیز ساده است و تهیه یک نمونه
 ساده از مواد سرمایه و شیوه این ضلع راحت است اما
 تهیه یک نمونه پیچیده از آنها. (با توجه به ترد بودن آنها) اما
 در آزمون کشش چون هندسه نمونه پیچیده است پس ضلع
 کاربرد نیست. چون تهیه نمونه پیچیده دشوار است.

مدول الاستیک نیز از طریق آزمون فمیش می توان بدست آورد. در تنش عادی ۳ تا ۵ درصد تنش لازم برای تغییر شکل پلاستیک می توان از تنش برگزینش در ناحیه الاستیک مدول را یافت.

همانند آزمون کشش و فشار، منحنی در ناحیه الاستیک بصورت **فعلی** است در آزمون فمیش و می توان از ریب این ناحیه مدول را یافت.

اگر ماده ای که تست فمیش روی آن در حال انجام شدن است نرم (Ductile) باشد می توان تنش تسلیم فمیشی را که تقریباً برابر است با تنش تسلیم را بدست آوریم.

تنش تسلیم فمیشی: حداقل تنش لازم برای کرنش پلاستیک فیله کوچک (۱/۱۰ درصد) را تنش تسلیم فمیشی گوئیم.

حال اگر ماده ما سرامیک ترد باشد تنش تسلیم همانا دارد و در واقع همان **"تنش شکست"** است و به آن **"استیکام فمیش"** گویند.

آزمون برش (Shear)

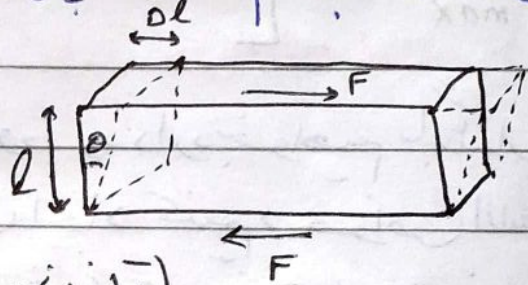
تعریف: اعمال بارهایی که در جهات مختلف در دو سطح موازی نمونه مان وارد می شود

هر قدر که جایابی اتفاق می افتد یعنی دو سطح موازی نسبت به هم جایابی شوند؛ دو سطح موازی باقی می مانند ولی نسبت به هم shift پیدا می کنند.

$$\tau = \frac{F}{A} \quad (\text{تنش برشی})$$

$$\gamma = \frac{\Delta l}{l} \quad (\text{گرنش برشی})$$

$$\tau = G\gamma \quad (\text{قانون هوک برای برش})$$

آزمون پیچش (Torsion)

تعریف: اعمال یک نیرو گسٹاوری بزرگ نمونه تحت محور مشخه من.

بازگداری پیچش با شیب ارتنش ها و گرنش های برشی است و این تنش های برشی از صغرتا ماکزیمم در خارج سطح نمونه مان تغییر می کنند

اگر T گسٹاور، r فاصله از محور شفت و ϕ زاویه پیچش و I_p ممان اینرسی قطری باشد تنش برشی عبارت است از:

$$\tau = \frac{Tr}{I_p}$$

$$\frac{I}{P} = \frac{\pi D^4}{32} \quad (\text{سفت‌تویر})$$

$$\frac{I}{P} = \frac{\pi (D^4 - d^4)}{32} \quad (\text{سفت‌توقالی})$$

D : قطر خارجی سفت و d : قطر داخلی سفت

$$V_{\max} = \frac{r\phi}{L}$$

خیلی از مواقع به دلیل مشکلاتی که وجود دارد بخواهیم بارگذاری برشی خالص را در نمونه مان ایجاد کنیم و خواص الاستیک برشی را با هم (در آزمون برشی) کاربست می‌کنیم. این فرمول از کاربرد های آزمون بیهش این است که می‌تواند "مدول برشی" را بیان بدست آورد.

$$G = \frac{TL}{I\phi}$$

نمونه ما در این آزمون همانند نمونه ما در آزمون کشش است

اینکه رفتار ماده تحت تنش بیهش به چه شکلی است و مدد دور را می‌تواند تمایل کند و ... از کاربرد های این آزمون است (مثل کاربرد فلز در کمربند ماشین)

آزمون سختی (Hardness test)

تعریف سختی: معیاری است از مقاومت ماده به تقسیم شدن پلاستیک موضعی که یا فرورودگی یا خراش ایجاد می کند

(Scratch) خراش (Scratch)

آزمون سختی

سختی

(Rebound) وقت جسمی به جسم دیگر می خورد و مقدار بازگشت

(indentation) فرورودگی

آزمون خراش (Scratch):

اسکیل Moh's: تقسیم بندی کلی است از مواد نسبت به سطح شان که بد جدول است.

اساس این جدول این است که ماده ای می تواند روی سطح ماده دیگر خراش ایجاد کند.

تود Moh's هر ماده ای که بالاتر قرار دارد (عدد سختی) دارد می تواند روی ماده باسفی خود خط (خراش) بیندازد. بطور کلی بد اسکیل گفته است نه کمی.

آزمون Rebound

اینگونه است که گلوله ای از یک ارتفاع رها می شود و به سطح ماده مایع و ردی کند و انرژی پتانسیل را به ماده منتقل می کند و باعث ایجاد تغییر شکل در ماده می شود حال می تواند این تغییر شکل الاستیک یا الاستیک + پلاستیک باشد.

اگر گلوله بعد از برخورد به سطح ماده تا چه ارتفاعی بالا بیاید بستگی به تغییر شکل دارد که بدون سطح ماده ایجاد می شود.

هرچه ماده سخت تر باشد، ارتفاع بیشتری بالای آید و هرچه ماده نرم تر باشد، ارتفاع کمتری بالای آید چون انرژی را سطح جذب می کند.

ماده سختتر ← تغییر شکل الاستیک کمتر ← اتلاف انرژی کمتر ← ریباند بیشتر
این آزمون نیز بیشتر کیفی است.

آزمون Indentation (فروروندی)

۳ نوع اند: ۱. Brinell ۲. vickers ۳. Rockwell

۱. Brinell: معمولاً به فرورونده کروی وارد جسم می شود تحت یک load ای قدری کم و یک سطح اثر کروی شکل ایجاد می کند.

حال اگر سطح ما نسبت به load ای که به آن وارد می شود تغییر شکل پلاستیک نشان دهد سطح اثری خواهیم داشت در غیر این صورت سطح اثر نخواهیم داشت.

عمق فرو رفتگی (d) به سختی سطح بستگی دارد. اگر ضریب سختی باشد کم و اگر سخت نباشد زیاد است.

در این آزمون inden tor ما یک کره فولادی با قطر 10 mm است که بار اعمال روی آن 3 kgf (2942 kN) است. اگر ماده نرم تر باشد بار اعمال روی آن کمتر است و اگر ماده سخت تر باشد inden tor که جنس آن کاربرد تنگستن است استفاده می شود.

نکته: همواره باید سختی inden tor خیلی بیشتر از ماده باشد. (چرا؟) برای اینکه نخواهیم کمترین خطایی در این آزمون داشته باشیم باید تغییری شکل inden tor اتفاق نیفتد.

معمولاً زمان اعمال بار حدود ۳ ثانیه است و بعد از برداشتن بار عمق اثر را با میکروسکوپ یا بزرگنمایی کم بررسی می کنیم.

(BHN) مخفف Brinell hardness number است و از **تقسیم** بار بر سطح تماس واقعی بدست می آید.

سطح تماس واقعی در برینل در واقع یک دایره (نیم کره) است.

$$BHN = \frac{P}{\pi Dt}$$

واحد: (MPa) بار اعمالی

قطر ریزش inden tor

همواره عدد سختی در شرایط مختلف ثابت است. برای اینکه BHN برای بارگذاری های مختلف یا indentor با هندسه متفاوت لازم است که $\frac{P}{D^2}$ ثابت باشد تا عدد سختی ثابت را به ما نشان دهد. لذا داریم:

$$\frac{P_1}{D_1^2} = \frac{P_2}{D_2^2} = \frac{P_3}{D_3^2}$$

آزمون Brinell نسبت به سایر آزمون های سختی کمتر نسبت به خراش و ناهمواری حساس است چون قطر اثری که در آزمون Brinell ایجاد می شود قطر اثر بزرگ است

لینکه قطر اثر بزرگ ایجاد می کند دارای مزایا و معایب ای است. مثلاً گاهی اوقات می خواهیم قطعه ای که در دست داریم است راست روش انجام دهیم حال اگر قطر اثر بزرگ ایجاد شود باعث تخریب قطعه، تمرکز تنش، حساسیت و بیجور کلن از دست رفتن شدت اولیه قطعه می شود که این عیب است اما قطر سطح اثر بزرگتر باشد، بخش بیشتری از ماده را بررسی کردیم و این باعث می شود گرفتار ماده را بتوانیم بهتر بررسی کنیم (بخش بیشتری از تخمین مثل الاستیسیته را بررسی کردیم)

آزمون Meyer

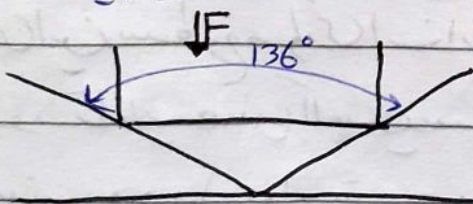
بسیار شبیه به Brinell است با این تفاوت که دایره Brinell بار بر سطح اثر واقع می‌گردد یعنی است تقسیم می‌شود و در Meyer سطح اثر ما سطح تقویر شده است یعنی، و همین را در عقنار دو بعدی تقویر می‌کنیم و یک دایره خواهیم داشت پس در Meyer، Projected area، خواهیم داشت.

$$P_m = \text{Meyer hardness} = \frac{4P}{\pi d^2} \quad \text{(قطر سطح اثر)}$$

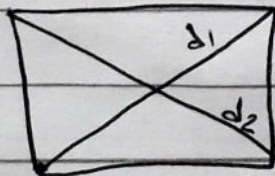
یک مرتبه آزمون Meyer این است به بار اعمالی به خصوص در مقایسه با آزمون Brinell کمتر حساس است.

آزمون Vickers (VHN) *

بسیار کاربرد دارد است. indenter. همانی است که قاعده مربع شکل دارد ولی سوزان چهار وجهی است و زاویه بین وجهه متقابل آن 136° است.

سطح اثر ما در این آزمون (از نمای بالا) یک مربع خواهد بود. نام دیگر این آزمون Diamond Pyramid hardness test (DPH) است.

روابطی که موجود است عبارتند از:

$$VHN \text{ or } DPH = \frac{2 P \sin\left(\frac{\theta}{2}\right)}{L^2} = \frac{1.854 P}{L^2} \quad *$$

P: بار اعمالی

L: متوسط قطر مربع = $(d_1 + d_2) / 2$

θ: 136°

• آزمون Vickers بسیار مورد علاقه است برای تحقیقات
 • زنج زیادی از سختی را می توان با آن آموذ از 5 الی 1500 PPH
 • تقریباً DPH مستقل از بار اعمالی است (نرم) (سخت)

• بار اعمالی 1-120 kg است بستگی به سختی ماده دارد
 • استاندارد آن E 92 است (ASTM E92) هم برای ویلرز
 • هم برای نوب (knoop)

• برای این آزمون آماده سازی نمونه سطح ما باید رعایت
 • زیر باشد؛ باید دو سطح موازی داشته باشیم و ما سختی را
 • روی این سطح موازی اندازه بگیریم. سطح باید خوب پولیش
 • شود تا لایه های اکسید سطحی و نا همواری های آن خوب
 • از بین برود. (پولیش = سمباده زنی)

آزمون Rockwell *

این آزمون در صنعت آمریکا زیاد کاربرد دارد. تفاوتش با Brinell و Nickers در این است که ماده دوتای قبلی "قطر اثر" را اندازه می گرفتیم اما در Rockwell "عمق اثر" را اندازه می گیریم پس هر چه عمق اثر بیشتر باشد سختی آن کمتر است.

روش انجام آزمون: ابتدا یک بار ۱۰ kg را روی indenter اعمال می کنند (قبل از آن یک مرحله این داریم به اسم Pre load) که مقداری indenter load وارد می شود تا خوب روی سطح قرار گیرد و برناهموای ها غالب کند که به آن additional load گوئیم و باعث می شود که indenter در ماده فرو رود تا h_1 عمق که این عمق از یک الاستیویک الاستیک تشکیل شده حال اگر additional را برطرف دفعه Pre load می اندازیم پس h_2 که آن تغییر شکل الاستیک بازمی گردد و دفعه h_1 الکترون

HR عدد سختی را در ایزوندهای HRA ، HRB ، HRC و ... ارائه می شود که A ، B و ... بیانگر شرایط و اجزای آزمایش است (شکل indenter یا مقدار load)

$$HR = N - \frac{h}{S}$$

عمق فرو رفتگی
ثابت

که ثابت
ثابت

هراسکلیں ہم دیکھیں مقررہ است

$$R_B: 0 - 100$$

$$R_C: 20 - 70$$

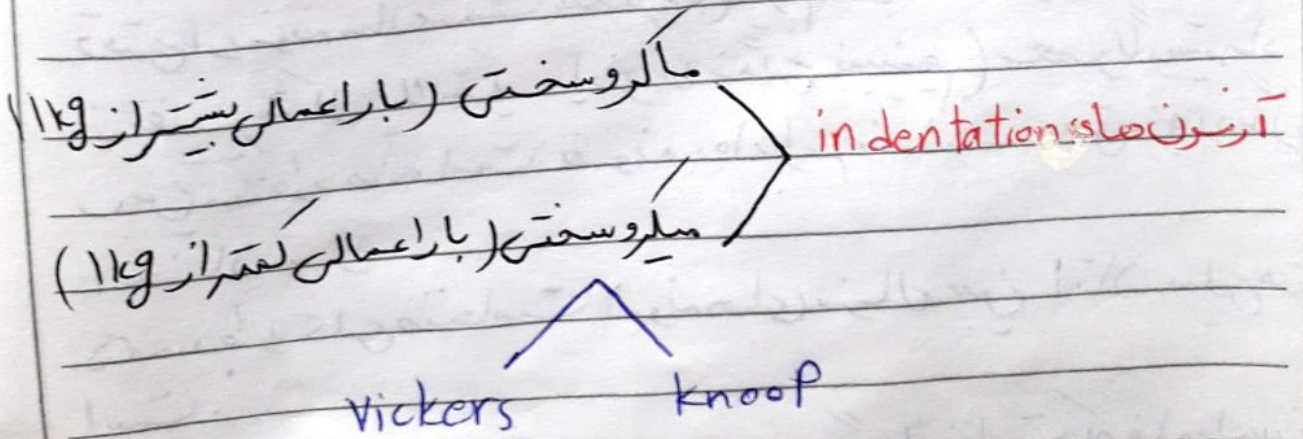
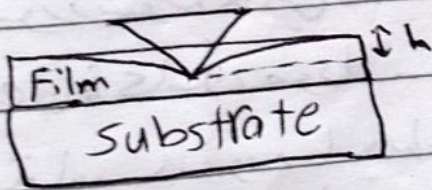
نکات مهم در مورد آزمون سختی indentation

۱. indenter و قسمتی از دستگاه که نمونه روی آن قرار می‌گیرد (anvil) باید تمیز باشد و نمونه نهایی روی anvil سوراخ شده باشد.
 ۲. سطحی که می‌خواهیم سختی اش را اندازه بگیریم باید تمیز و خشک باشد، صاف باشد و بدون آلودگی باشد. به همین خاطر از سنبله‌ترس استفاده می‌کنیم.
 ۳. سطح نمونه ما باید صاف باشد و عمود بر indenter باشد. دو سطحی که در تست استفاده می‌شوند باید کاملاً موازی هم باشند (دو سطحی که یک روی anvil قرار می‌گیرد دیگری روی فرورونده) تا بدون زاویه بدست آید. مادر مورد نمونه‌ها بر حسب می‌کنیم که سطح نمونه بر راستای indenter کاملاً مورب است.
 ۴. ضخامت نمونه باید به اندازه کافی باشد (حد کافی عرض اینده قطر از نمونه مان تست سختی می‌گیریم در پشت نمونه نشانه‌های از تغییر شکل پلاستیک یا فرورونده نیستیم) معمولاً پیشنهاد بین متفرق ضخامت نمونه‌ها برای ضخامت عمیق فرورونده اتخاذ شود.
 ۵. به‌طور کلی ضخامت نمونه‌های نازک بین ۱ تا ۵ میلی‌متر است.
- علاوه بر ضخامت مشخصه هندسی دیگر این است که فاصله بین نقاطی که سختی می‌گیریم باید کافی باشد (عمر خطی تریبند)

به نفع! سختی قبل از آنکه اندازه گرفته می باشد و فاصله کافی بین آنها باشد) چون در زیر نامه سختی یا الماننش می باشد کوی شلر سختی شلر بلاستی دارد که نباید در اینها است گرفت معمولاً فاصله مناسب بین ۳ تا ۵ برابر عمق (قطر) اثر سختی است.

میکروسختی (Microhardness test)

خرد کردن یک فیلم عکاسی روی یک فلزی قرار دارد و ما می خواهیم سختی فیلم را اندازه بگیریم اگر از روش میکروسختی که در جلسات پیش بیان شد استفاده کنیم قطر اثر زیاد است و به این دلیل زبرین که فلز باشد سلیت می کند که نباید بکند لذا از میکروسختی استفاده می کنیم.

تعریف آزمون میکروسختی: آزمون‌های سختی indentation ای که بار اعمالی در آنها کمتر از ۱ kg است یا آزمون‌های indentation ای که عمق فرورونده‌ش کمتر از ۱۰۰-۷۰ μm است. کاربرد آن برای فیلم‌های نازک، برای نواحی کوچک بران تحسین فازهای مشخص و ...
 • هرچه در اثر سختی کوچکتر باشد جسم در آن نقاط سختتر خواهد بود.

آزمون سختی Knoop

سطح اثری که ایجاد می‌کند یک لوزی است که یکی از قطرهای آن از قطر دیگر بزرگتر است. از این آزمون برای سختی سنجی مواد ترد یا لایه‌های نازک استفاده می‌شود. indenter ما به شکل هرم است بر روی سطح پولیش شده ما و نشوره می‌شود و بعد از زمان معلومی سطح اثر ایجاد شده را اندازه‌گیری می‌کنیم و عدد سختی را پیدا می‌کنیم. نسبت قطر بزرگ به کوچک لایه است

$$KHN = \frac{P}{A_p} = \frac{P}{L^2 C}$$

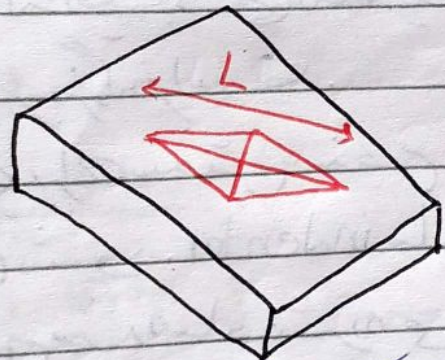
A_p : Projected area

L : قطر بزرگ

C : ثابت (بستگی به فرورونده)

میزان آزمون Knop نسبت به Vickers و سایرین این است که اگر یک سطح اثر Knop را در نظر بگیریم که طول بزرگ آن به اندازه یک دویک سطح اثر مشابه زارد Vickers در نظر بگیریم عمق و مساحت سطح اثری که indentation ایجاد می کند در Knop، ۱۵ / عمق و مساحت سطح اثری است که در Vickers ایجاد می کند که این کوچک تر بودن عمق و مساحت در لایه های نازک و مواد ترد هنگامی که سختی سنجی صورت می گیرد مزیت است

پس Knop مخصوص در مواد ضعیف تر یا لایه های نازک تکامل می یابد

Load F (1 - 1000 gf force)

بار اعمالی در Vickers وقتی که ماکرو باشد ۱-۱۲۵ kgf و وقتی که میکرو باشد ۱۰۰۰gf - است. ماکرو برای لایه های بالک است ولی میکرو برای لایه های نازک است.

میکروسنجی را باید با دقت بسیار بیشتری انجام داد چون همه چیز کوچکتر شده است احتمال خطا افزایش پیدا کرده است و نیز به کیفیت سطحی بیشتری نیاز مندیم